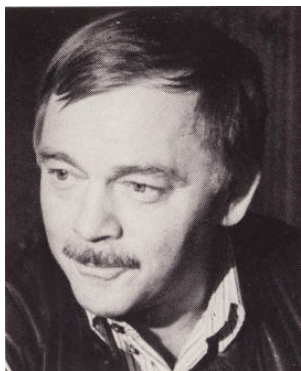

Kníška Karla Kryla

MLADÁ FRONTA

Písničkář a básník Karel Kryl (12. 4. 1944) pochází z rodiny novojičínských knihtiskařů. Vystudoval střední průmyslovou školu keramickou v Bechyni, vystřídal několikero zaměstnání, ale především psal poezii a texty písní, které sám zpíval. Než byl nucen na podzim 1969 emigrovat, stačil se stát v naší zemi proslulým. Stihl tu ještě vydat v Pantonu první dlouhohrající desku *Bratříčku, zavírej vrátka*, ke knižnímu vydání připravil pro Mladou frontu první sborník svých textů pod tímtež názvem. Tisk knížky však byl zakázán, a tak vyšla až v roce 1972 v nakladatelství Index v Kolíně nad Rýnem s titulem *Knížka Karla Kryla*, s poněkud pozměněným obsahem a s deseti linoryty autora na téma Ruka. Toto vydání, obsahující auto-rovy písně a poezii z let 1960 –

1971, přejímá Mladá fronta v nezměněné podobě. Karel Kryl bydlí v současné době v Mnichově, je programovým redaktorem rozhlasové stanice Svobodná Evropa. V uplynulých dvaceti letech studoval v zahraničí dějiny umění a žurnalistiku, vystupoval na koncertech po celém světě, vydal několik knih, které si občas sám ilustruje a graficky upravuje — *Sedm básniček na zrcadlo* (1974), *Pochyby* (1977), *(Zpod stolu) sebrané spisy* (1978), *Sedmnáct kryptogramů na dívčí jména* (1978), *Slovíčka* (1980), *Z mého plíživota* (1986), *Amoresky* (1982), *Zbraně pro Erató* (1987) —, a nahrál další desky a kazety — *Rakovina* (1969), *Maškary* (1970), *Bratříčku, zavírej vrátka* (1971), *Carmina resurrectionis* (1974), *Karavana mraků* (1980), *Plaváček* (1983), *Ocelárna* (1987), *Dopisy* (1988). Lidé v Československu na něj nikdy nezapomněli, poslouchali ho na Svobodné Evropě, potají si opisovali jeho texty, přehrávali si je a zpívali. A tak dnes můžeme vidět na Krylových koncertech po celé zemi posluchače nejružnějšího věku, od nejmladších až po starší, jak si zpívají jeho poetické i ostře kritické a politické písně spolu s ním.

Kníška Karla Kryla

MLADÁ FRONTA
1990

*Nevěř ostnatému drátu, byť se stokrát
tvářil jako stonek růže.*

*Světě, zboř se,
pravil anarchista.*

*Proletářský internacionalismus?
Čiň čertu dobře, peklem se ti odmění!*

© Karel Kryl, 1990
Illustrations © Karel Kryl, 1990

ISBN 80-204-0206-3

HANNIBAL

Pod černým kloboukem
nosím si Hannibala
a tucet posvátných
bílých
neangažovaných slonů
Vyprávím kolemjdoucím
nesmírně krásnou pohádku pro usnutí
zatímco okna periferních barabizen
velmi tiše
a velmi zřetelně
artikulují poměrně bezvýznamná slůvka
miluji
miluješ
milují
jako náповěda z náповědní budky

Pod černým kloboukem
nosím si Hannibala
Sedí si na lůžku
pojídá parmezán
a milánskou roštěnou
a moravský vrabce
a moje hlava je špatný stůl
k pojídání špatných jídel
s nejhorší obsluhou
A když je nejvíc nespokojený
řekne mým čtyřem vlasům
Hele pod'te zahrajem si čtyřručně
Mikasa Sukasa

Pod černým kloboukem
nosím si Hannibala
který je hubený fakír
a nohy má zkřížené
a hraje si na píšťalu
Rythm and Blues
A tucet posvátných
bílých
neangažovaných slonů
sloupovýma nohama počítá pět
podle návodu počítej pět
a dvanáct a pět jsou čísla
která jdou velmi špatně k sobě
jak říkal pan učitel

Pod černým kloboukem
nosím si
kromě Hannibala
kromě tuctu posvátných
bílých
neangažovaných slonů
a kromě poloprázdného povrchu
poloprázdné lebky
ještě
čtvrt kila radosti
čtvrt kila smutku
pepř
sůl
a
párátka do myšlének

POTKAL JSEM SVOU TCHÝNI

Potkal jsem svou tchýni
na mostě v Bechyni
vítr jí rozfoukal
drdol

Moje milá tchýně
kráčela si líně
neboť si koupila
SIDOL

Sidol je voda
na čištění kamen
ten kdo ji pije
s tím je provždy amen

PROTO TAKY SIDOL NEPIJU!

Když si tvoje tchýně
libuje ve víně
můžeš jí ho trošku
vypít

Až to tchýně pozná
bude mela hrozná
Halt se nesmíš nechat
chytit

Sidol je voda
na čištění kamen
ten kdo ji pije
s tím je provždy amen

PROTO TAKY SIDOL NEPIJU!

*Pustila ho k vodě
Dala mu košem
Za tři dny ho vylovili
s ranou na hlavě*

KOSTELNÍ VĚŽ

Kostelní věž ukazuje
že se chýlí k ránu
Vrchní číšník inkasuje
vod opilejch pánů
vo korunu víc

Figurální kompozici
sestavili páni
Pro barovou tanečnici
zbylo místo k stání
sehnal jí ho strýc

Uklízečka myje schody
pikolící marodí
Napijem se na marody
než nás barman vyhodí

Dopoledne prolezeme
kofeinový doupata
Číšníci nás všude znají
říkají nám
čuc
děfčata

PÍSEŇ NA OBJEDNÁVKU

Ředitel poznamenal
předloni v červenci
že příliv zaznamenal
vzestupnou tendenci
a ježto kůži mění
jak barvu přelivu
najal mě na měření
v Biskajským zálivu

A tak mi vlnobití
omejvá holeně
a houser na zabítí
loupe mně v koleně
Oblékl jsem si plavky
navnadil udice
chytil jsem do zkumavky
mořského panice

Slušně mě požádal
o čtyři sanoriny
neboť si zažádal
o rozvod z vlastní viny

Neb každá mořská panna
má svého panice
Manželství spořádaná
bez kufru na klice

a tyhle rajské slasti
moc jsem mu záviděl
poněvadž — vzdálen vlasti
pannu jsem neviděl

Ptal jsem se toho chlapce
zda taky nepíše
recepty pro neplavce
jak chytat měkkýše
Prý sice mořské fauně
občas se věnuje
fauna však mnohdy tajně
manželce žaluje

Slušně mě požádal
o čtyři sanoriny
neboť si zažádal
o rozvod z vlastní viny

Kvečeru jsem ho pozval
do chaty na kafe
Šest vypil pak se ozval
Říkej mi Olafe
Olafe dojdem shody
moře ti nesvědčí
O kráse sladké vody
vana tě přesvědčí

Tři slečny v nyvém snění
seděly na břehu
Viděly dokončení
tohohle příběhu

Neb Olaf časně k ránu
zmlátil mě nad vanou
protože jeho pannu
měl jsem tam schovanou

A už mě nežádal
o čtyři sanoriny
neboť si zažádal
o rozvod
o rozvod
o rozvod z její viny

ZVĚROK RUH

Pravila mi nad bochníkem
plesnivého sýra
že jsem jejím nápadníkem
ve znamení Štíra
Řekl jsem jí Milá slečno
nečtěte si snáře
se štírem je nebezpečno
bez veterináře

Ona ale vzpomněla si
že jsme asi blíženci
Všiml jsem si její krásy
a žrali mě mravenci

Popad jsem ji za ramena
slyším ji jak říká
sestra prý je narozena
ve znamení Býka
Před měsícem prý se vdala
ve znamení Střelce
za muže si proto vzala
hochu zemědělce

Seděli jsme potom v drožce
v oboustranném objetí
Myslel jsem na kozorožce
Ptala se mě Co je ti
Pak jsme spolu rozmlouvali
o znamení Panny...*)

*) Pozn. autora:

V rámci boje za potírání pornografie a za zachování mravní neporušenosti mládeže rozhodl jsem se ukončit píseň zde. Fantazii (týká se dospělých) se meze nekladou.

GULÁŠOVÁ POLÍVKA

Já před necelou hodinou
jsem měla konflikt s rodinou
Prý nesluší se na dívku
jíst gulášovou polívku
v buffet bez gardedámy
v buffet bez gardedámy

Ted' v baru Petra Gottlieba
už milenec mě nelíbá
Ten pán se ke mně nehlásí
Vždy velmi tiše prohlásí
Zlé pryč a Pánbůh s námi
Zlé pryč a Pánbůh s námi

Pan Bezruč za to nemůže
že na nábytek střádám
a místo ódy na růže
ted' blbé písně skládám

Však jednou přijde sobota
Já spáchám píseň pro Gotta
a než se půlnoc překulí
Gott bude zpívat fistulí

Mám rozprávkový dom...

TRAGÉDIE S AGENTEM

(Píseň pro mužský hlas,
ženský hlas a dětský sbor)

Byla čistá jako sníh když zjara taje
často si mě zvala do stínu
Kolem krku měla kůži z hranostaje
aby nedostala angínu
Byla mladá něco přes půl padesátá
dokonale znala francouzsky
Pro své pletky vždy si našla adresáta
od nějž vyžebrela na housky

„Dejte prosím aspoň penny
chudobnému děvčeti
Zařídím vám přerušení
případného početí
Dáte-li mi pětipenci
tak se za vás pomodlím
ve svý malý rezidenci
s minimálním pohodlím

Dáte-li mi kus medu
ještě lépe pojedu
Ježíškovi do Betléma
sladký koláč zavezu“

Jednou v noci našla pána bez feniku
zřejmě člena buržoazie
Pokoušel se ulehnouti na chodníku
poblíž nové rafinérie
Chvíli nato pumpovala lazebníka
ležícího pána na mysli
Chtěla pro něj vydělati na taxíka
poněvadž byl na ní závislý

„Dejte prosím aspoň penny
chudobnému děvčeti
Zařídím vám přerušení
případného početí
Dáte-li mi pětipenci
tak se za vás pomodlím
ve svý malý rezidenci
s minimálním pohodlím

Dáte-li mi kus medu
ještě lépe pojedu
Ježíškovi do Betléma
sladký koláč zavezu“

Když ji ráno komornice oblékala
sháněla se po svém hostovi
Návštěva už odešla však zanechala
ctěné dámě lístek se slovy
— Milá paní, díky za to pohoštění.
Bylo ho až příliš, pohříchu.
Poskytnem vám pro žebrotu povolení,
zaplatíte však ... daň z přepychu! —

„Dejte prosím aspoň penny
chudobnému děvčeti
zařídím vám přerušení
případného početí
Dáte-li mi pětipenci
tak se za vás pomodlím
ve svý malý rezidenci
s minimálním pohodlím

Dáte-li mi kus medu
ještě lépe pojedu
Ježíškovi do Betléma
sladký koláč zavezu“

Z nedokončeného muzikálu Krylovy bajky

PÍSEŇ PRO BLBOUNA NEJAPNÝHO

Samička blbouna
nejapnýho
kráčela z Berouna
do Slanýho
že prý se na krásku
nepromění
dokud jí nezazní
z kurníku kuropění

Chtěl jsem si dokázat
přesvědčení
že bych měl ukázat
vysvědčení
Páč jsem vždy prospíval
v zoologii
tak jsem jí zazpíval
tuhletu melodii

Srdce mi v těle plesá
tichým hlasem břehulky
Ze Skalnatýho plesa
nesu pro vás křehulky
Tokám jak tetřev hluchý
s komplexem vzdělance
Ač nejsem Jiří Suchý
zpívám vám romance

Pro vás slečno Didová
zní ta píseň lidová

Připadá vám asi snadné
čekat až vám na hřbet spadne
místo štěstí podkova
nebo kostka žulová

Se slečnou Didovou
Ineptovou
prošli jsme alejí
jabloňovou
Když potom kohouti
kokrhali
to byste Didovou
určitě nepoznali

Když jsem jí zajíce
chytil lasem
řekla mi Drahoušku
orlím hlasem
Nepatřím ku ptákům
masožravým
na což jí povídám
Jste husa To vám pravím

Srdce mi v těle plesá
tichým hlasem břehulky
Ze Skalnatého plesa
nesu pro vás křehulky
Tokám jak tetřev hluchý
s komplexem vzdělance
Ač nejsem Jiří Suchý
zpívám vám romance

Pro vás slečno Didová
zní ta píseň lidová
Připadá vám asi snadné
čekat až vám na hřbet spadne
místo štěstí podkova
nebo kostka žulová

*Blboun nejapný, latinským jménem Didus ineptus,
pták tělem husa, křikem orel, provokoval anglické
námořníky na ostrovech do té míry, že byl vyhuben.*

SLEČNA PERIFERIE

Dnes v noci chodil jsem se slečnou Periferií
a prst po prstu
závoru po závoře
líbal jsem jí ruce
Sypala z rukávů déšť
a gulášovou vůni
a rezavé plotýnky z páteře kamen
a kameny
a louže
a na xylofon pražců
domovním klepadlem vytukávala voňavou
melodii noci

Dnes v noci chodil jsem se slečnou Periferií ulicí
a noční ptáci sezobávali nepatrný zbytek hvězd
a karfiól
a sasanky
a ulice plakala z dřevných okapů
blátěné slzy
aby si zaběhlá psiska mohla umýt nohy

Dnes v noci chodil jsem se slečnou Periferií
Měla dlouhé nehty
pod něž si ukryla
šlápoty myší
a kroky polopenen
a páternoster
a šelest

a když už neměla ani trochu místa
kam by schovala zaprášenou travu
sedla si se mnou před kostel
a poslouchala vlaky
a stařeny o holích
o berlich
o velikonočních nedělích hovořících

o zmrtvýchvstání

A stíny slečny Periferie visely na zdech
dlouhými stínovými nehty
zaryty do oprýskané omítky
a zvětralých říms
a roztouženými očima osleplých oken
hleděly na rubín semaforu
jejž slečna Periferie rozsvěcí kvečeru
na pozdrav bdícím bláznům

Dnes v noci chodil jsem se slečnou Periferií
Tančila na provaze trolejí na konečné
nekonečně dlouhý svlékací tanec
odkládajíc
plot po plotu
komín po komínu
zed' po zdi
černošedé šaty
a vyprávěla mi o lidech
kteří pro oči nevidí
a kteří nikdy — pro oči — neuvidí
a na úplně nový
světlo zlatý nápěv
zpívala mi píseň
pro moje děvče

BLUES PRO PAPÍROVÝ DĚFCE

Mý malý děfče
si smutný jak to blues
si smutný jak to blues
kerý si zpívám
Mý malý děfče
reklamo modrejch blůz
reklamo modrejch blůz
vodpusť že zívám

Mý malý děfče
ty smutný voči máš
ty smutný voči máš
tak pudu s tebou
Mý malý děfče
snad štěstí přivoláš
snad štěstí přivoláš
když hnáty zebou

Mý malý děfče
to děfče z plakátů
to děfče z plakátů
co visej na rohu
Mý malý děfče
snad na mě čeká tu
snad na mě čeká tu
poslaný po Bohu

Mý malý děfče
z flašky ti napít dám
z flašky ti napít dám
moc dobrej džus
Mý malý děfče
pak zas ti zazpívám
pak zas ti zazpívám
to svoje blues

HANINA

S kabinou Gemini
počítám hodiny
trvá to století
než obletí
tu kouli
Mlhavou patinou
půjdeme s Haninou
Ač se jí nelíbím
přec políbím
jí tvář

Do týdne nejpozději
zavolati kněze dám
Sloveso milovat
jak časovat
se dovím
Zahodím beznaději
k neuvadlejm rezedám
a potom v lehátku
já pohádku
jí povím

Tak příští sobotou
skoncuji s samotou
To tady pod šípem
svým polibkem
jí sdělím

Pro měsíc umístím
Haninu pod listím
aby mi záviděl
že neviděl
ji dřív

ELLENA

Ten snímek dal jsem za mříže
abych ho neztratil
Mám kvůli němu potíže
Vždyť jsem ho neplatil
Ta dívka stojí za stolem
jako by klečela
Prsty jí voní karbolem
Vlasy má do čela

Tak natrhal jsem v podkroví
divoké víno nepitné
Teď hledám jedno přísloví
Kdo mi ho poskytne?

Má jemnou kůži na rukou
a stůl je politý
Je posypaný antukou
a týdny nemytý
Má unavená obočí
a ústa sevřená
a zkouším zda se otočí
na jméno Ellena

Tak natrhal jsem v podkroví
divoké víno nepitné
Teď hledám jedno přísloví
Kdo mi ho poskytne?

Tak pod košatou moruší
si o ní povídám
o milosrdné Venuši
co život za ni dám
A z rozbitého náčiní
co zbylo od válek
já zbuduju jí svatyni
a záhon fialek

Tak natrhal jsem v podkroví
divoké víno nepitné
Teď hledám jedno přísloví
Kdo mi ho poskytne?
Kdo mi ho poskytne?

KATEŘINA

Až mine neděle
a usne na peřině
k zbláznění nesměle
napíšu Kateřině
a potom pod známku
doplním poznámku
že asi netušila
že mi byla
vším

S ranními červánky
na dopis slzy skanou
Vhodím ho do schránky
Neřeknu na shledanou
Prvnímu oblázku
položím otázku
proč asi netušila
že mi byla
vším

A když se rozední
koupím si láhev rumu
Ten dopis poslední
napsal jsem z nerozumu
Nad jeho kopií
tiše se opiji
To aby netušila
že mi byla
vším

*Přílišná oddanost ideálům končí tím,
že v rámci boje za potírání alkoholismu zastřelíš
dítě se sáčkem rumových pralinek.*

MONIKA

Viděl jsem Moniku
seděla v lesíku
nad přehradou
Vpletla si do vínku
dva stvoly bojínku
s kozí bradou
S půvabem andílka
svlékla se do tílka
slunce jí osmahlo kůži
Kdybych byl koňadra
sed bych jí na řadra
v zobáčku držel bych růži

Moniko Moniko
jsem jen tvůj
následuj
Vím kudy do pekla
a s kým

Hodina minula
Monika usnula
u jezera
Voči si zakryla
Vojnarkou vod Tyla
(tedy pardon, ta je vod Jiráska)
Znovu
Hodina minula
Monika usnula
u jezera

Dala si pod hlavu
zánovní Krútňavu
vod Cikkera
(teda vod Suchoně)
Kdybych byl brhlíkem
stal bych se zvrhlíkem
co nechte Sartra ni Prousta
s hrdostí vlastence
sed bych jí do věnce
v zobáčku nes bych jí chrousta

Moniko Moniko
jsem jen tvůj
následuj
Vím kudy do pekla
a s kým
Vím kudy do pekla
a s kým
Vím kudy do pekla
jít

PÍSEŇ PRO ZUZANU

V ovocné směsi ční
paprsek měsíční
a já si pro Zuzanu
píseň skládám
a jako včera jsou
pod temnou terasou
dvě křesla z molitanu
prázdná

S rukama za hlavou
těžkou a bolavou
tiše si pro Zuzanu
píseň zpívám
Snad lásku vyslovím
jí klíčem houslovým
co v prachu na pianu
čmárám

Tak z okna mezaninu
sleduji Zuzaninu
siluetu
jsa v pokleku
Vymýšlím nezbednosti
vědom si dovednosti
Kapuletů
i Monteků

Klekání vyzvání
večerní vyzvání
a tanec pod jabloní
můry tančí
a jestli nezhasne
určitě užasne
nad písni co jsem pro ni
složil

ZPÍVÁNÍ PRO MISS BLANCHE

Zaklepu na branku
s rezavou mříží
pod okno zasadím
slunečnice
Zavolám na Blanku
ať na mě shlíží
z balkónu s kapradím
do ulice

Pod listím smokvoňovým
večer co večer ji vzývám
S měsícem platinovým
vyznání pro ni teď zpívám

Že až se setmí
polibkem setru
veškeré slzy
z tváře a ze rtů
To se přec nesmí
povídat větru
že asi brzy
pošle mě k čertu

Zaujmu odvážně
hrdinskou pózu
Mám přece v malíčku
historii

A ježto převážně
nerada prózu
nesu jí v balíčku
poezii

Pod listím smokvoňovým
večer co večer ji vzývám
S měsícem platinovým
vyznání pro ni teď zpívám

Že až se setmí
polibkem setru
veškeré slzy
z tváře a ze rtů
To se přec nesmí
povídat větru
že asi brzy
pošle mě k čertu

PRSTEN S KAMEJÍ

Prosím jen vteřinu
popřej mi slyšení
Pro zbytek kopretiny
zkus ještě vstát
Přes hlavu peřinu
to není řešení
Popřej mi slyšení
Nebudu lhát

Tabulky okenní
uvidí později
jak k tobě do povlaků
ulehne pláč
Na jiné řešení
na novou naději
prstenu s kamejí
budeš se ptát

Přišel jsem poprosit
abys mi prominula
Chtěl jsem si vyprosit
polibek slíbený odminula
Teď však mě vítají
zavřené okenice
Hodiny sčítají
kolikrát volal jsem ze silnice

Prosím jen na chvíli
staň se tím obrazem
na jehož objevení
čekám tu sám
Půlnoční motýly
pošlu ti se vzkazem
Staň se tím obrazem
pro zlatý rám

SVÍČKY

Kouř tančí nad plameny
bílých a žlutých svíček
Vosk tiše stéká z knotů
Má siluetu koně
Oči máš uzavřeny
lehounkou brankou víček
Máš ústa z bílých hrotů
Chtěl bych se zranit o ně

Katalog Henry Moora
s kolosy bojovníků
změnil se na ložnici
s postelí pro Pierota
Spí na ní noční můra
Pod kouřem z popelníku
prohlížím pohlednici
s obrazem od Corota

Při studiu tragédie
čtu si místo Hamleta
tři krvavé historie
Dashiella Hammetta
Otisk palce
na obálce
podobá se mému
Trnu děsem
vrahem že jsem
a mám z toho trému

Tak sedím nevidomý
na klíně s tragédií
a slyším píseň ptačí
za okny recitovat
A vím žes v podvědomí
naštíru s fantazií
Úplně že ti stačí
párkrát se pomilovat
a dost

BALADA MANONĚ

Sní
v povlacích
vlasy má havraní
sní
o mracích
s muzikou varhanní
Vím
že se jí zdá
o pasekách s malinovým
Řekne až procitne
že mě sem nezvala
Ústa až poskytne
přečtu jí z Nezvala
Manon je motýl
Manon je včela
A že ji nepustím
i kdyby chtěla

Dál
ale sní
o mořích blankytných
snít
budu s ní
v trochejích nezbytných
Vím
až se mi vdá
nikdy že jí nedopovím
v zeleném salóně

co tehdy neznala
z balady Manoně
od pana Nezvala
že Manon je motýl
Manon je včela
Manon je růže hozená do kostela
Manon je první a poslední můj hřích
Nepoznat Manon nemiloval bych
Manon je dítě...

ŽALM ZA MARILYN MONROE

(Surrealistická vidina)

Ve spaní jeví se mi
přízrak němý
plavovlasé ženy
je to asi
plavovlasý
samaritán
V srovnání s bohyněmi
uvěřte mi
nemá valné ceny
Na cenovce
pase ovce
vlasatý pán

V novinách čtu si zvěsti
o neštěstí
které stihlo vílu
Nevídáno
říkám ráno
odhodlaně
Směrovky na rozcestí
smutek věští
poskládaný z dílů
V akváriu
srdce ryju
do vorvaně

Jak vzorek bez ceny
jsem vážený
a zpívám si jen žalmy
Zabím v dominu
svou vidinu
či ve třech tazích halmy
a pak se plížím
netopýřím
šerem spát

Za zvuků menuetu
slova pletu
přeslazeně tklivá
nevědomky
lámu stromky
šlapu půdu
Zabalím do sametu
jednu větu
bude jako živá
Na kocábce
dojde lásce
v Hollywoodu^{*)}

^{*)} čti *Halyvídu*

BLÁTIVÁ STRÁŇ

Blátivá je stráň
s trávou spálenou
a zády k loučím
lístkem se loučím
lístkem se loučím
s Alenou

Záda císařů
nespí v bodláčí
Vždyť přece pro ně
ranění koně
ranění koně
nepláčí

Na obzor nad mou tužkou
svítání bílou stužkou
lhalo mi světlou barvou oceli
že rety Aleniny
rány a spáleniny
polibky hojivými zacelí

Smířlivý jen déšť
řekne vesele
že svíci hvězdnou
zítra mi vezmou
zítra mi vezmou
andělé

STÍN TOPOLŮ

Tvář lehce chladí
stín topolů
Bílé dámy z výkladů
vhánějí mi stále
pod obočí pláč

Trochu mi tu vadí
smích gigolů
Zámky na sto západů
říkají že smím jen
u tvých dveří spát

Zápraží studí
plášť nestačí
Ráno tě vzbudí
zášť pavlačí

Venku už tě čeká
houf ctitelů
Křídou bílím nároží
ač jsem blázen
stejně
budu
tě
mít
rád

*Zadívala se na svůj portrét
zrcadlící se ve sklenici*

Otrava

řekla

Hodinu poté

konstatoval lékař

Otrava

Alkoholem

DEŠTIVÝ DEN

Deštivý den
Všechno už zasvé vzalo
Deštivý den
Slunce se ukázalo
jenom na malou chvíli
Jedním víčkem
nahlédlo přes oponu
šedých mraků
Dešťové víly
zatkly klíčkem
krabičku od bonbónů
plnou draků
sedmihlavých

Na krabičce od cigaret
slůvko — MILUJI
Marně prosím dámy z karet
kéž se smilují
Kéž aspoň na několik vteřin
přistoupí k oprýskaným dveřím
u kterých čekám

Deštivý den
cíví mi do pokoje
Deštivý den
příčina nepokoje
který pomalou chůzí
chodí kolem

na krku s flašinetem
rozladěným
S výrazem hrůzy
za svým stolem
usedl s parapletem
roztaženým
doširoka

Na krabičce od cigaret
slůvko — MILUJI
Marně prosím dámy z karet
kéž se smilují
Kéž aspoň na několik vteřin
přistoupí k oprýskaným dveřím
u kterých
čekám

SPÁSONOSNÝ SONG

Ach slečno máte šanci
Přihlaste se
do Armády spásy
Při vaší eleganci
stanete se
princezničkou krásy
I vaše vychování
bude vhodné
Račte nám je svěřit
Pokud jste bez vyznání
dnešního dne
máte důvod věřit

Protože tohle patří k věci
berte to všechno s přehledem
Vždyť nedosvědčí žádní svědci
když vás podvedem

Ach slečno máte možnost
zapomenout
na nečistý původ
Můžete lidem zbožnost
připomenout
Zbožnost jako úvod
Vnukněte lidem v barech
ať se modlí
za lásku svých dětí

Za místa po barbarech
za pohodlí
za čistotu pleti

Protože tohle patří k věci
berte to všechno s přehledem
Vždyť nedosvědčí žádní svědci
když vás podvedem

Ach slečno modlete se
za pijany
kteří musí pykat
Možná že zděsíte se
jaké pány
uslyšíte vzlykat
Pak možná řeknete si
Jděte k čertu
Chci se taky vdávat
Boháče najdete si
a pak v žertu
budete nám dávat

Protože tohle patří k věci
berte to všechno s přehledem
Vždyť nedosvědčí žádní svědci
když vás **podvedem**

Z nedokončeného muzikálu Krylovy bajky

VÁNOČNÍ

Dříve než ze stromečku
opadá jehličí
lůžko ti jmelím ozdobím
Dám fotku do rámečku
olovo zasyčí
Tvůj krajíc chleba
ráno ptákům rozdrobím

Za tebe sfouknu svíčku
jablko rozkrojím
Bude to hvězda či snad kříž?
Tvé jméno na balíčku
k ostatním připojím
To abys nemyslel
že už k nám nepatříš

Za okny spadla vločka
a zvonek cinká
Ježíšek zavřel očka
a tiše spinká
Josef mu ustlal měkce
V krabici od kolekce
spí
tichounce
spí

Kus loje pro sýkory
Na stole cukroví
Od zítřka noci ubývá
Mráz cukrem pokrýl hory
Panáček hadrový
a jedna židle
jedna židle
přebývá

PÍSEŇ O KLICE

Běžel podle stoky
kliku v ruce svíral
z dveří které asi
nikam nevedou
Z dveří které roky
nikdo neotvíral
Z dveří z kterých vlasy
voní koledou

Sáhl si na kliku
Uslyšel zvony jež
ve starém kostele
zvonily celou
Zvonily Suliku
jako když naliješ
do chladné postele
kořalku vřelou

Slyšel hukot vody
slyšel plakat muže
slyšel tlouci srdce
nenarozených
Slyšel vrzat schody
slyšel trhat růže
slyšel tleskat ruce
v halách kamenných

V uších mu hučely
filmové kamery
polibky milenců
šumění deště
Výkřiky veselí
pláč z linek důvěry
třeštění šílenců
a...
bůhvíco ještě

Ležel mezi květy
za kamenným mostem
na bubínky uší
svět mu bubnoval
Slyšel plakat světy
Byly jeho hostem
Věděl co se sluší
Nevyrušoval

Vrátil se ke vratům
jež nikam nevedou
s dřevěnou petlicí
zpuchřelou shnilou
Kliku dal štěnatům
V záhonu s rezedou
natrhal kytici
pro svoji milou

Z nedokončeného muzikálu Krylovy bajky

PŘELUDIUM

Prý podle starých análů
na zem když půlnoc padne
příšery lezou z kanálů
a duše hrůzou chřadne
Příšery kanální
jsou zcela banální
Dnes každá příšera
straší už za šera

Poránu když se rozední
bezhlavé vidíš běsy
a taky takhle k poledni
hnusní tě plazi děsí
Vyjdeš si na túru
užříš — kreaturu
Oči má zarudlé
a něco zahuhle

Strašidla zblblá od nudy
se po kavárnách plouží
Parfémované obludy
v tanečním rytmu krouží
Zestárlé Sirény
huhňají s kretény
Stoleté oslice
hýkají z ulice

Neslyšíc zvuky kvarteta
strašidlo s hlavou kraví
a zelenavá prateta
nenucené se baví
Půl psa-půl prasete
nad stehnem z kuřete
nekouká na krásy
pod rypák chrochtá si

Myslím že je v tom prokletí
když nad tím přemýšlíme
že ve dvacátém století
strašidla dosud zříme
V budoucnu dojista
přikvačí očista
a žádným preludem
strašit se nebudem

NEVIDOMÁ DÍVKA

V zahradě za cihlovou zídou
popsanou v slavných výročích
sedává na podzim na trávě před besídkou
děvčátko s páskou na očích
Pohádku o mluvícím ptáku
nechá si přečíst z notesu
Pak pošle polibek po chmýří na bodláku
na vymyšlenou adresu

Prosím vás nechte ji ach nechte ji
tu nevidomou dívku
prosím vás nechte ji si hrát
Vždyť možná hraje si
na slunce s nebesy
jež nikdy neuvidí
ač ji bude hrát

Pohádku o mluvícím ptáku
a o třech zlatých jabloních
a taky o lásce již v černých květech máku
přivezou jezdci na koních
Pohádku o kouzelném slůvku
jež vzbudí všechny zakleté
Pohádku o duze jež spává na ostrůvku
na kterém poklad najdete

Prosím vás nechte ji ach nechte ji
tu nevidomou dívku
prosím vás nechte ji si hrát
Vždyť možná hraje si
na slunce s nebesy
jež nikdy neuvidí
ač ji bude hrát

V zahradě za cihlovou zídou
popsanou v slavných výročích
sedává na podzim na trávě před besídkou
děvčátko s páskou na očích
Rukama dotýká se květů
a neruší ji motýli
Jen tiše hraje si s řetízkem amuletu
jen na chvíli

Prosím vás nechte ji ach nechte ji
tu nevidomou dívku
prosím vás nechte ji si hrát
Vždyť možná hraje si
na slunce s nebesy
jež nikdy neuvidí
ač ji bude hrát

ROMEO A JULIE

Chodili okolo kostelních portálů
ulice spěchaly odněkud nikam
Míjeli neony večerních lokálů
Asi se divíte proč to tu říkám
Dva lidé v ulici nebyli z Verony
Chodili okolo setmělých oken
vzali se za ruce hráli si na zvony
hráli si na zvony
a byli spolu

Dva roky později v ulici sněžilo
Na ruce s prsteny padaly vločky
Vedli se pod paží Město je střežilo
bílé jak kožíšek angorské kočky
Dvojice pomalu vešla pak do domu
Na okna vzápětí záclony spadly...
Verona vskutku už nechybí nikomu
Nechybí nikomu
z těch kdo jsou spolu

Dál chodí okolo milenci mlčí
Vítr jim ze světél pletence uvil
Chodí a nevidí ulice běžící
jako ti dva lidé o nichž jsem mluvil
Vídám Ji vracet se z půlnočních dýchánek
Jeho zas v hospodě u sklenky režné
Před lidmi dále si říkají — Milánku —
Proč vám to říkám?
Vždyť je to tak běžné...

DŮCHODCE

Kalhoty roztřepené
na vnitřní straně
zápěstí roztřesené
a seschlé dlaně
kterými žmoulá kůrku chleba
sebranou z pultu v závodce
tak tedy říkejme mu třeba
důchodce

Rukávy u zimníku
odřením lesklé
Čekává u rychlíků
na zbytky ve skle
Stydlivě sbírá nedopalky
ztracené v místech pro chodce
a pak je strádá do obálky
důchodce

V neděli vysedává
na lavičce v sadech
a starou špacírkou si podepírá
ustaranou hlavu
Sluníčko vyhledává
naříká si na dech
a vůbec nikdo už mu neupírá
právo na únavu

Na krku staré káro
a úzkost v hlase
Když žebra o cigáro
zlomí se v pase
Namísto díků sklopí zraky
a není třeba žalobce
Když vidím tyhle lidské vraky
třesu se strachem před přízraky
že jednou ze mě bude taky
důchodce

PASÁŽOVÁ REVOLTA

Nosíme z módy kopretiny
čímž okrádáme stáda
a vůl — kdys jméno obětiny
je titul kamaráda
Na obou nohách Vietnamku
a jako komfort hlavu
Na klopě placku jak psí známku
Znak příslušnosti k davu

I naše generace
má svoje prominenty
Program je rezignace
a facky argumenty
Potlesk je k umlčení
a pískot na pochvalu
a místo přesvědčení
jen pití piva Z žalu

Pod zadkem stránku Dikobrazu
vzýváme Zlaté tele
Sedáme v koutcích u obrazů
Čekáme Spasitele
Civíme lačně na měďáky
My — Gottwaldovi vnuci
A nadáváme na měšťáky
tvoříce — Revoluci

I naše generace
má svoje kajícíníky
a fízly z honorace
a skromné úředníky
a tvory bez svědomí
a plazy bez páteře
a život v bezvědomí
a lásku K nedůvěře

Už nejsme nejsme to co kdysi
Už známe ohnout záda
Umíme dělat kompromisy
a zradit kamaráda
A vděční dnešní Realitě
líbáme cizí ruce
A jednou zajdem na úbytě
z té smutné revoluce

I v naší generaci
už máme pamětníky
a vlastní emigraci
a vlastní mučedníky
A s hubou rozmlácenou
dnes zůstali jsme němí
Ne — nejsme na kolenou
Ryjeme drškou v zemi!

*Na šachovém stolku
bílá dáma
černé dámě
věštila z dlaně
osud*

*Černý král
bílému králi
nadšeně vyprávěl
o taktice*

*Dva střelci
černý s bílým
přesnými zásahy
kosili vpřed běžící siluety pěšců*

*Věže si říkaly
My opevnění
My obranné valy
a koně
v cirkusovém kruhu
tančili mazurku do pravého úhlu
L
L
L*

Pořádek musí být

V generálním štábu

hrál pan generál s panem generálem šachy

o pěšáčky

na bitevním poli se čtyřiašedesáti zákopy

se čtyřiašedesáti místy

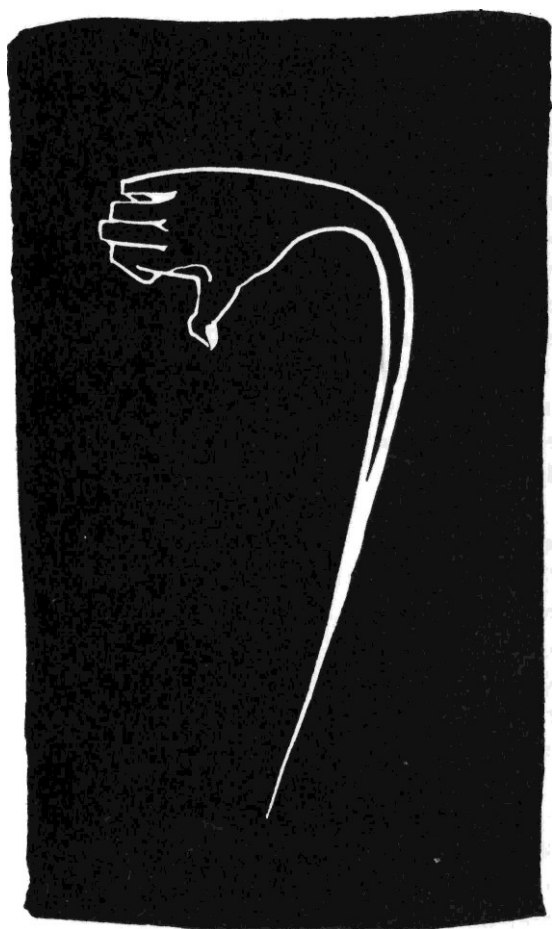
vhodnými

pro zdechnutí

Pěšec

nesmí

zpět...

NECHEJ HO SPÁT

Usnul tu na zemi
pokryté sazemi
hlavu má opřenu
obočím o stěnu
nechce se mstít
Bezvládnou pravici
složenou v břídlíci
Sní že jí přinese
korunu Ramsese
když bude chtít

Nechej ho spát
ať neví o ničem
nechej ho spát
na prsou s čedičem
dlouho byl nezvěstný
neznámý pocestný
nechej ho spát

V rozkvetlém konopí
lehce ji uchopí
na počest shledání
stařenám zabrání
držeti půst
V levici pod hlavou
obálku špinavou
na konci dopisu
namísto podpisu
otisky úst

Nechej ho spát...

Na konci ulice
spálené vesnice
z cihel a ze zdiva
tiše se ozývá
pískot myší
Usnul tu na zemi
pokryté sazemi
S otvorem ve spánku
volání skřivánek
neuslyší

Nechej ho spát...

TRÁVA

Jen tráva se ptá
proč už se teď nesměji
jen tráva se ptá
proč jsem ztratil naději
proč teď místo květů arniky
černou růži v klopě nosím
To jen pro mrzáků trafiky
Pro ty mrtvé za rákosím

Jen tráva se ptá
zda ty verše zahodím
jen tráva se ptá
proč už sem teď nechodím
proč teď místo stvolů jetele
z bloku trhám svoje snění
To jen kvůli kusu ocele
stvořenému k zabíjení

Vítr si zpívá
tu píseň monotónní
Děšť tiše smývá
kameny pod jabloní

Jen tráva se ptá
proč se krčím mezi stvolý
jen tráva se ptá
proč mám oči plné soli

To jen jedna nota půlová
zasazená v květináči
vyrostla mi v kulku z olova
proto pláči
proto pláči

KRÁL A KLAUN

Král do boje táh
do veliké dálky
a s ním do té války
jel na mezku klaun
Než hledí si stáh
tak z výrazu tváře
bys nepoznal lháře
co zakrývá strach

Tiše šeptal při té hrůze
Inter arma silent Musae
Místo zvonku cinkal brněním
Král do boje táh
do veliké dálky
a s ním do té války
jel na mezku klaun

Král do boje táh
a sotva se vzdálil
tak vesnice pálil
a dobýval měst
Klaun v očích měl hněv
když sledoval žháře
jak smývali v páře
prach z rukou a krev

Tiše šeptal při té hrůze
Inter arma silent Musae
Místo loutny držel v ruce meč

Král do boje táh
a sotva se vzdálil
tak vesnice pálil
a dobýval měst

Král do boje táh
s tou vraždící lůzou
Klaun třásl se hrůzou
a odvetu kul
Když v noci byl klid
tak oklamal stráže
a nemaje páže
sám burcoval lid

Všude křičel do té hrůzy
ve válce že mlčí Múzy
Muži by však mlčet neměli
Král do boje táh
s tou vraždící lůzou
Klaun třásl se hrůzou
a odvetu kul

Král do boje táh
a v červáncích vlídných
zřel na čele bídných
jak vstříc jde mu klaun
Když západ pak vzplál
tok potoků temněl
Klaun tušení neměl
jak zahynul král

Kdekdo křičel při té hrůze
Inter arma silent Musae
Krále z toho strachu trefil šlak
Klaun tiše se smál
a zem žila dále
a neměla krále
Klaun na loutnu hrál
Klaun na loutnu hrál

ANDĚL

Z rozmláceného kostela
v krabici s kusem mýdla
přinesl jsem si anděla
Polámali mu křídla
Díval se na mě oddaně
já měl jsem trochu trému
tak vtiskl jsem mu do dlaně
lahvičku od parfému

A proto prosím věř mi
chtěl jsem ho žádat
aby mi mezi dveřmi
pomohl hádat
co mě čeká
a nemine
co mě čeká
a nemine

Pak hlídali jsme oblohu
pozorující ptáky
debatující o Bohu
a hraní na vojáky
Do tváře jsem mu neviděl
pokoušel se ji schovat
To asi ptákům záviděl
že mohou poletovat

A proto prosím věř mi
chtěl jsem ho žádat
aby mi mezi dveřmi
pomohl hádat
co mě čeká
a nemine
co mě čeká
a nemine

Když novinky mi sděloval
u okna do ložnice
já křídla jsem mu ukoval
z mosazné nábojnice
A tak jsem pozbyl anděla
on oknem odletěl mi
však přítel prý mi udělá
nového z mojí helmy

A proto prosím věř mi
chtěl jsem ho žádat
aby mi mezi dveřmi
pomohl hádat
co mě čeká
a nemine
co mě čeká
a nemine

BUFFALO BILL

Jemnými dotyky
rezavé motyky
kopu si hrob
kopu si hrob
nehotový
Profesor matiky
vrací se z putyky
Nevinný snob
nevinný snob
kdekdo to ví

Tapety do bytu
utkané z blankytu
kdosi mi dal
kdosi mi dal
kdopak to byl
Chtěl bych se brzy tu
zbaviti pocitu
klid že mi vzal
klid že mi vzal
Buffalo Bill

Dotyčný hrdina
nemíval komplexy
jestliže buvola
s bizonem poplet si
To se však rozumí
nemyslel na pumy

Mohl se smát
Dotyčný profesor
oděný v mundúru
už mě teď nenutí
udělat maturu
Na hlavě s pomádou
začal si s armádou
na válku hrát

Před lety v příkopu
u Čierné pri Čopu
asi jsem snil
asi jsem snil
to netuše
že tady v okopu
hrobeček vykopal
abych tu shnil
abych tu shnil
jsa bez duše

SRDCE A KŘÍŽ

Kotvu mi dala
a srdce a kříž
že prý mě ochrání
až budu v poli
Pak se mi vzdala
a noc byla skrýš
polštářem svítání
peřinou stvoly

Nad horizontem dva paprsky slunce až zaplanou
na krku srdce a nad sebou kříž budu mít
Potom neplač Kamilo
potom neplač Kamilo
Najdi si někoho
kdo tě snad nežli já
víc bude chtít

Viděl jsem rybáře
Nad člunem stál
Za bouře na moři
kotva šla ke dnu
Z řetízku zpod tváře
kotvu jsem sňal
Svět se snad nezboří
Vždyť měl jen jednu

Nad horizontem dva paprsky slunce až zaplanou
na krku srdce a nad sebou kříž budu mít
Potom neplač Kamilo
potom neplač Kamilo
Najdi si někoho
kdo tě snad nežli já
víc bude chtít

Výložky zlatil
jen zvířený prach
Písek byl cínový
než jsme ho přešli
Křížek jsem ztratil
a s ním i svůj strach
Nedal bych za nový
zlámanou grešli

Nad horizontem dva paprsky slunce až zaplanou
na krku srdce a nad sebou kříž budu mít
Potom neplač Kamilo
potom neplač Kamilo
Najdi si někoho
kdo tě snad nežli já
víc bude chtít

Zvedl jsem zraky
a tiše se smál
Záblesk vtom zasvítíl
V prsou mě píchlo

Tam kde jsou mraky
můj anděl mě zval
Bolest jsem necítil
Pak
všechno
ztichlo

Nad horizontem dva paprsky slunce až zaplanou
na krku srdce a nad sebou kříž budu mít
Potom neplač Kamilo
potom neplač Kamilo
Najdi si někoho
kdo tě snad nežli já
víc bude chtít

PIETA

V rohu náměstí
kousek od nádraží
pod černým baldachýnem
komínem vytvořeným
němá bolestí
stála nad drenáží
Madona s mrtvým synem
umučeným

Stála zmatená
nenadálým hlukem
na ruce déšť jí padal
jak slzy velekněze
trochu zděšená
podnapilým plukem
co vůbec nevypadal
na vítěze

Stojíce u Piety
kouřili cigarety
a šnapsem žízeň hnali
kilometr klusem
Kuplety z kabaretu
zpívali pro Pietu
a když je dozpívali
otřásli se hnusem

Měli monstrance
cestou nakradené
a snímky pro rodiny
jež léta neviděli
Místní sebrance
válkou nakažené
tu trochu zeleniny
záviděli

Holky z ulice
trochu pomuchlali
a pak jim zaplatili
držadlem bajonetu
Sklady munice
pečlivě zavírali
a pak se posadili
pod Pietu

Sedíce pod Pietou
cpali se omeletou
hlasitě nadávali
na pitomou nudu
Čmárali po Pietě
pozdravy Mariettě
kterou si půjčovali
neznajíce studu

Jednu neděli
polní zabalili
poslední pohlednici
příbuzným odeslali

Potom odjeli
aniž zaplatili
Na cestě železnicí
usínali

Nikdo neplakal
nikdo nelitoval
nikoho nebolelo
že jeli bez loučení
Někdo přitakal
jiný poděkoval
Nikomu nescházelo
poroučení

A jenom pod Pietou
holčičku pětiletou
písmena zaujala
načmáraná křídou
Číst se však neučila
tak nápis pohladila
Písmena rozmazala
zbytek umyl déšť
zbytek umyl déšť

Zbytek umyl déšť...

PUŠKY A DĚLA

Pušky a děla
vždyť to je docela
a výhradně chlapská
příležitost
Ženský maj strachy
že prochlastám prachy
Vždyť děcka jsou babská
záležitost

Feldflašku vodky
a vlněný spodky
a zelený mundúry
s frčkama k tomu
V ešusu žrádlo
a kdyby se padlo
tak napište starý
že nepřijdu domů

Koukat se svrchu
na zubatou mrchu
co hnátama šahá
po vojákách
Vylejzá z kvérů
a děsně to žeru
když pálí ji žáha
po bodákách

Feldflašku vodky
a vlněný spodky
a zelený mundúry
s frčkama k tomu
V ešusu žrádlo
a kdyby se padlo
tak napište starý
že nepřijdu domů

Možná že v lednu
už konečně zhebnu
a zhebnou i kluci
co dneska tu jsou
Se suchým žvancem
a na hřbetě s rancem
já nadávám Krucifix
Himllaudón

Feldflašku vodky
a vlněný spodky
a zelený mundúry
s frčkama k tomu
V ešusu žrádlo
a kdyby se padlo
tak napište starý
že nepřijdu domů
že nepřijdu domů
že nepřijdu domů

MORITURI TE SALUTANT

Cesta je prach
a štěrk
a udusaná hlína
a šedé šmouhy
kreslí do vlasů
a z hvězdných drah
má šperk
co kamením se spíná
a pírká touhy
z křídel Pegasů

Cesta je bič
Je zlá
jak pouliční dáma
Má v ruce štítky
v pase staniol
a z očí chtíč
jí plá
když háže do neznáma
dvě křehké snítky
rudých gladiol

Seržante
písek je bílý
jak paže Daniely
Počkejte chvíli!

Mé oči uviděly
tu strašně dávnou
vteřinu zapomnění
Seržante! Mávnou
a budem zasvěceni
Morituri te salutant
Morituri te salutant

Tou cestou dál
jsem šel
kde na zemi se zmítá
a písek víří
křídlo holubí
a marš mi hrál
zvuk děl
co uklidnění skýtá
a zvedá chmýří
které zahubí

Cesta je tér
a prach
a udusaná hlína
mosazná včelka
od vlkodlaka
rezavý kvér
— můj brach —
a sto let stará špína
a děsně velká
bílá oblaka

Seržante
písek je bílý
jak paže Daniely
Počkejte chvíli!
Mé oči uviděly
tu strašně dávnou
vteřinu zapomnění
Seržante! Mávnou
a budem zasvěceni
Morituri te salutant
Morituri te salutant

Slunce je přibité na komíně

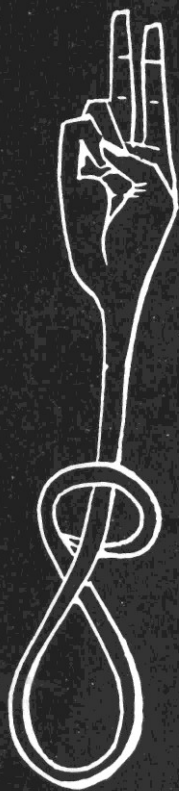
*Za cípek okraje visí na hřebíčku
těsné pod poslední cihlou*

*Ale slunce spěchá do zenitu
abychom mohli obědvat*

*Nadzvedne hřebík...
Sluníčko shodilo cihličku...*

Na zemi někdo leží

Díval se do slunce

PÍSEŇ NEZNÁMÉHO VOJÍNA

Zpráva z tisku: „Obě delegace položily pak věnce na hrob Neznámého vojína.“

A co na to Neznámý vojín?

V čele klaka
pak ctnostné rodiny
a náruč chryzantém
černá saka
a žena hrdiny
pod paží s amantem
Kytky v dlaních
a pásy smuteční
cíví tu před branou
Ulpěl na nich
pach síně taneční
s bolestí sehranou

Co tady čumíte?
Vlezte mi někam!
Copak si myslíte
že na to čekám?
Co tady civíte?
Táhněte domů!
Pomníky stavíte
Prosím vás komu?

Jednou za čas
se páni ustrnou
a přijdou poklečet
Je to trapas
když s pózou mistrnou
zkoušejí zabrečet
Pak se zvednou
a hraje muzika
písničku mizernou
Ještě jednou
se trapně polyká
nad hrobem s lucernou

Co tady civíte?
Zkoušíte vzdechnout
Copak si myslíte
že jsem chtěl zdechnout?
Z lampasů je nám zle
proč nám sem leze?
Kašlu vám na fangle!
Já jsem chtěl kněze!

Nejlíp je mi
když kočky na hrobě
v noci se mrouskají
ježto s těmi
co střílej po sobě
vůbec nic nemají

Mňoukaj tence
a nikdy neprosí
Neslouží hrdinům
Žádné věnce
pak na hrob nenosí
Neznámým vojínům

Kolik vám platějí
za tenhle nápad?
Táhněte raději
s děvkama chrápat!
Co mi to říkáte?
Že šel bych zas? Rád?
Odpověď čekáte?
Nasrat!
Jo nasrat!

LÁSKO

Pár zbytků pro krysy
na misce od guláše
milostné dopisy
s partií mariáše
Před cestou dalekou
zpocený boty zujem
a potom pod dekou
sníme když onanujem

Lásko zavři se do pokoje
Lásko válka je holka moje
s ní se miluji
když noci si krátím
Lásko slunce máš na vějíři
Lásko dvě třešně na talíři
ty ti daruji
až jednou se vrátím

Dvacet let necelých
Odznáček na baretu
S úsměvem dospělých
vytáhnem cigaretu
V opasku u boku
nabitou parabelu
Zpíváme do kroku
pár metrů od bordelu

Lásko zavři se do pokoje
Lásko válka je holka moje
s ní se miluji
když noci si krátím
Lásko slunce máš na vějíři
Lásko dvě třešně na talíři
ty ti daruji
až jednou se vrátím

Pár zbytků pro krysy
a taška na patrony
Latrina s nápisy
jež nejsou pro matróny
Není čas na spaní
Smrtka nám drtí palce
nežli se zchlastaní
svalíme na kavalce

Lásko zavři se do pokoje
Lásko válka je holka moje
s ní se miluji
když noci si krátím
Lásko slunce máš na vějíři
Lásko dvě třešně na talíři
ty ti daruji
až jednou se vrátím

SALOME

Něžná i proradná
krutá i bezradná
Plamen i červánek
Dábel i beránek
Cukr i sůl
U vůně hřebíčku
u rytmu střevíčků
císař dnes myslí byl
Za tanec přislíbil
království půl

Salome
noc už je na sklonku
Salome
podobnas úponku
Podobna kytáře
pro svého vladaře
Salome
tančíš

Salome
st'ali už Křtitele
Salome
usměj se vesele
Točíš se ve víru
Ústa jak upíru
krví ti planou
Salome

Noci už ubývá
Císař se usmívá
Pokojně mohu žít
Všeho lze použít
pro dobrý stát
Možná ho napadlo
prastaré říkadlo
Dějiny když tvoří se
pro hlavy na míse
nemá se štkát

Salome
netanči nechceš-li
Salome
hosté už odešli
Jenom roj komárů
dopíjí z pohárů
krůpěje vína
Salome
trochu jsi pobledla
Salome
v koutku jsi usedla
Víška máš šedivá
Nikdo se nedívá
Salome!
Pláčeš...?

HABET

Dvě hvězdy v Malém voze
svítí ještě zrána
Vidí jak po obloze
přeletěla vrána
Rybáři vstávají
a rozhazují sítě
a hvězdy zpívají
když narodí se dítě

Ave
padalo z nebe jako mana
Ave
znělo to trochu jako hrana
Ave
to značí vítejte vy mladí
a ruce hladí
a ruce hladí

Mladí už nekřičí
vždyť ústa lze jim ucpat
I tlukot slavičí
lze stiskem ruky uspat
a jásat s Herodesem
Tleskat v dešti díků
než někdo za závěsem
zvedne v pěsti dýku

Habet
znělo to stejně jako prve
Habet
jen trochu víc tam bylo krve
Habet
to značí palec směrem k hlíně
za ruce v klíně
za ruce v klíně

Habet
znít bude stejně jako prve
Habet
jen hodně víc tam bude krve
Habet
to značí palec směrem k hlíně
za ruce v klíně
za ruce v klíně

PITOMÝ CHANSON

Nejdříve se objímali
Novináře zajímaly
podrobnosti z jejich životů
Veliteli čestné stráže
pokynuli z ekvipáže
zhlédli stojky sedmi pierotů

ale potom

Z krucifixu Krista stáhli
na ruce mu nedosáhli
Rozdrtili dlaně o hřeby
Do čela ho posadili
aby se s ním poradili
o předmětech denní potřeby

Nosili mu květiny
a ozdobené koše
Stavěli mu slavobrány
všelijaké
O prasečí štětiny
na mramorové soše
karty hráli s grobiány
s vrahy také

ale potom

Nakrájeli Mesiáše
na kostičky do guláše
Vsadili se že ho vyloví
Sundali si epolety
K tanci hrály flašinyety
písničky
pro hlavy
sádrový

KAIN IX.

Jsem pán a císař Kain Devátý
a tyran z Boží vůle
A ne-li z vůle Boží
tedy pak tomu chtěl Dábel
Jsem pán a císař Kain Devátý
a k tomu — ke vší smůle —
i vrah To kvůli noži
který odnesl si Ábel
bratr můj

Ten den zněl krutě kornet andělův
Tvůj oheň marně hoří
Vždyť plamen končí v pekle
a má zelenavý nádech
Tu Satan zhasil oheň Ábelův
a spárem který boří
můj nůž mi vyrval vztekle
a už odnášel si ho v zádech
bratr můj

A tak bloudím po Evropě
Místo nože — kytku v klopě
neboť vždycky
romanticky
vypadati mají vrahové

Proto lidé z lepších vrstev
sdružují se do bratrstev
načež s každou
bratrovraždou
přemýšleti začnou o nové

Ted' Kainem se hemží citáty
a lidé cudně blednou
I odsoudí ho šmahem
a znovu připraví si nože
Jsem šťasten že jsem Kain Devátý
Já zabil jsem jen jednou
Však Ábel — ten je vrahem
Neboť každý z vás je — ó Bože
bratr můj

ŽALM 7 1.

Tři černí mravenci
topí se v slze srny
Nápisy na věnci
a na koruně trny
Padáme pod tíží
a snažíme se dolézt
vlekouce na kříži
svou samotu a bolest

Nebe je růžové
Po cestě křížové
snad konečně spočinem
jak pšenice v klásku
Spočinem bez hněvu
přirostlí ke dřevu
Vždyť nejtěžším zločinem
je hlásati lásku

Vezem se v kočáře
ve kterém přežijeme
s obrazem mocnáře
kterého milujeme
Plačíte pro mladost
jsme staří bohudíky
Řvem ódu na radost
že nejsme mučedníky

Nebe je růžové
Po cestě křížové
snad konečně spočinem
jak pšenice v klásku
Spočinem bez hněvu
přirostlí ke dřevu
Vždyť nejtěžším zločinem
je hlásati lásku

Dozněla Devátá
a končí komedie
Namísto Piláta
svět si dnes ruce myje
Sám kříž si zhotoví
a sám si hřeby ková
a král je křížový
Hraje se Osudová

Nebe je růžové
Po cestě křížové
snad konečně spočinem
jak pšenice v klásku
Spočinem bez hněvu
přirostlí ke dřevu
Vždyť nejtěžším zločinem
je — hlásati —
lásku...

JEŘABINY

Pod tmavočervenými jeřabinami
zahynul motýl mezi karabinami
Zástupce pro tyl
šlápl na běláška
Zahynul motýl
jako naše láska
Zahynul motýl
jako naše láska

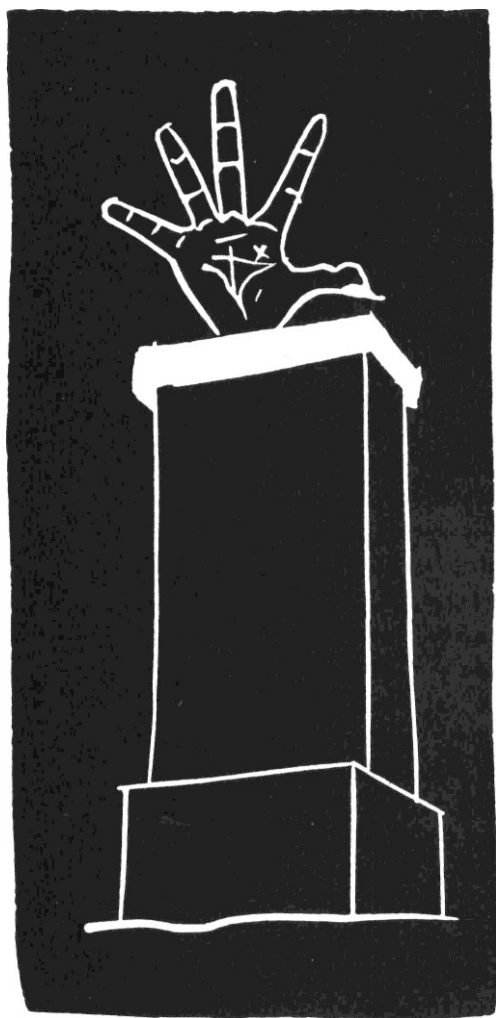
Na břehu řeky roste tráva ostřice
Prý přišli včas však vtrhli jako vichřice
Nad tichou zemí
vrčí netopýři
a národ němý
tlučou oficíři
a národ němý
tlučou oficíři

Na nebi měsíc jako koláč s tvarohem
Koupím si láhev rumu v krčmě za rohem
Budeš se líbat
v noci s cizím pánem
Já budu zpívat
zpitý s kapitánem
Já budu zpívat
zpitý s kapitánem

*Na kraji města
kde tramvaje už nezvoní
ale kam se ptáci ještě neodváží
stojí starý kůl
s trojúhelníkem
na kterém se dva malí hádci
pokoušejí dohnat
automobil*

*Na kraji města
kde tramvaje už nezvoní
ale kam se ptáci ještě neodváží
zůstala ve vápenném kruhu
docela malá kalužinka krve*

*A maminka řekla
Jeníčku
neutíkej tak rychle
mohl bys uklouznout...!*

BRATŘI

Tak vás tu máme bratři
z krve Kainovy
Poslové noci která
do zad bodá dýku
Tak vás tu máme bratři
vnuci Stalinovi
Však ne tak jako včera
Dnes už bez šefříků

Však díky za železné
holubičky míru
a díky za polibky
s chutí hořkých mandlí
V krajině přelíbezné
zavraždili víru
Na cestě rudé šípky
jako pomník padlých

Vám poděkování
a vřelá objetí
za provokování
a střelbu do dětí
A naše domovy
necht' jsou vám domovem
Svědky jsou hřbitovy
páchnoucí olovem

Vím byla by to chyba
plivat na pomníky
Nám zbývá naděje
My byli jsme a budem
Balšóje vam spasíbo
brát'ja zachvátčiki
Spasíbo ból'seje
Nikagdá nězabúděm!
Nikagdá nězabúděm!!!

BRATŘÍČKU, ZAVÍREJ VRÁTKA

Bratříčku nevzlykej
to nejsou bubáci
Vždyť už jsi velikej
To jsou jen vojáci
Přijeli v hranatých
železných maringotkách

Se slzou na víčku
hledíme na sebe
Bud' se mnou bratříčku
bojím se o tebe
na cestách klikatých
Bratříčku v polobotkách

Prší a venku se setmělo
Tato noc nebude krátká
Beránka vlku se zachtělo
Bratříčku! Zavřel jsi vrátka?

Bratříčku nevzlykej
neplýtvej slzami
Nadávky polykej
a šetři silami
Nesmíš mi vyčítat
jestliže nedojdeme

Nauč se písničku
Není tak složitá
Opři se bratříčku
Cesta je rozbitá
Budeme klopýtat
Zpátky už nemůžeme

Prší a venku se setmělo
Tato noc nebude krátká
Beránka vlku se zachtělo
Bratříčku zavírej vrátka!
Zavírej vrátka!

RUSKÁ RULETA

V studené parádě
kožených křesel
sešli se k poradě
výrobci hesel
Mnohé co hrozilo
pozbylo punce
Za okny mrazilo
srpnové slunce
a křičelo na lidi
Pamatuj!
a křičelo na lidi
Pamatuj!

Pod hnědí sieny
sežehlých trámů
hleděly hyeny
na věže chrámů
V ulici trpěly
pahýly stromů
Hleděly na střely
v průčelích domů
a křičely na lidi
Pamatuj!
a křičely na lidi
Pamatuj!

Jen najatý přístěnek
zapadal prachem

Jen pavouci v síti
a trpký pach klihu
A embrya myšlenek
chvěla se strachem
Kéž — nemusí žíti
Kéž — nemusí z lihu!

V zelené zahradě
slyšel jsem trávu
Mluvila o zradě
O pěstním právu
Mluvila o mužích
s tvářemi šelem
Mluvila o růžích
nad dívčím čelem
jež křičely na lidi
Pamatuj!
jež křičely na lidi
Pamatuj!

Na žerdi muletu
vládci se smáli
Podivnou ruletu
s pistolí hráli
Minulo září
a ulicí chodí
jen milión tváří
— těch zbloudilých lodí
A žádná z nich neslyší
Pamatuj!
A žádná z nich neslyší

PAMATUJ!

ZNAMENÍ DOBY

Před okny sloup
Znamení moru
Předpověď provazů
A divných mravů
Klesáme hloub
Se strachem tvorů
Před ranou do vazů
Před zlobou davů

Na stěně mříž
Znamení doby
Děsím se obrázků
Děsím se šachu
Zbyl jenom kříž
Zůstaly skoby
A myšlenka na lásku
V zajetí strachu

Zástupy lidí
jdou pozpátku vpřed
tak jako raci
Zbabělost-hostii
každý si pozvedá
pálí je dlaň

Mnozí se stydí
že stavěli svět
Některý zvrací
dávaje bestii
ze svého oběda
povinnou daň

K výkazu ztrát
Připište sebe
Že jste jen couvali
Mlčky a kvapně
Za to když brát
Chtěli vám nebe
Že jste jim kývali
Bože tak trapně!

Přes čelo stín
Znamení studu
Znamení malého
Lidského strachu
Na pití blín
K zábavě nudu
K důvěře podlého
A nasypat hrachu
A nasypat hrachu

DĚDICŮM PALACHOVÝM

Milion slepých očí
Na erbu hlava hadí
jež hledíc do měsíce
bezhlesou píseň vyje
Nad městem rytíř-kočí
slepého koně hladí
a dole hoří svíce
z Dantovy komedie

Kaple má okna klenutá
a křížem hlásá lásku
Ústa jsou řevem zalknutá
a nevydají hlásku
Květiny strachu!
Věnce lží!
A místo slzí
tence mží
na zvratky na obrázku

Ráno jež nenastane
nadarmo čeká žlutou
Vavříny do omáčky
a slza na lafetě
Ze země netvor vstane
jenž s tváří nepohnutou
seznav jak vraždit ptáčky
plamenem obejmě tě

Kaple má okna klenutá
a křížem hlásá lásku
Ústa jsou řevem zalknutá
a nevydají hlásku
Květiny strachu!
Věnce lží!
A místo slzí?
Tence mží
na zvratky na obrázku

POCHOD GUSTAPA

Nad mozkem poslušnost
a nad rozumem víra
a správná příslušnost
je víc než v botě díra
Mámu jsme zapřeli
a brácha zapřel tátu
Někdo se odstřelí
a jiným zlámem hnátu

Ďábel nás hnál
a šli jsme jako ovce
Každý z nás znal
že zvěř se stane z lovce
Každý však šel
a na chytrost měl štempl
Náš cíl se skvěl
Jsi proti? Tak jsi lempl!

Nad oči slepota
Sám do uší dáš vatu
Je z tebe despota
a syna dáváš katu
K dobrému příteli
zas obracíš se zády
a když ho odstřelí?
Po smrti dáš mu řády

Žene vás čert
Zas jdete jako ovce
Není to žert
Už zvěř se stala z lovce
Přítel je skřet
a nad rozumem víra
Vpřed! Jenom vpřed!
Vpřed! Jenom vpřed!
Vpřed! Jenom VPŘED!!!

...a vpředu smrdí síra...

RUKA JE MOST

Ruka je most
a prsty jsou věže
a v tepně máš špinavou řeku
Nezvaný host
chlap v poloze vleže
zlou lekci ti dal o člověku

Zima je králíčku
Dravci jsou němí
Příteli človíčku
v sousední zemi
taky tě bijí?

Bradatý mnich
a zkřížené hnáty
a zamrzlé kaluže v lomu
Na poli sníh
a nad sněhem dráty
a stopy jež nevedou domů

Pole nám zdupala
kopyta koní
Z nebe se sypala
slova jež zvoní
když vodku pijí!

S žoldáckou mzdou
a v červené zbroji
Zas jinde už kořist je pro ně
Znovu zas jdou
a v zádech jim stojí
ti zelení kovoví koně

Zima je králíčku
Dravci jsou němí
Příteli človíčku
v sousední zemi
Taky tě bijí
Taky tě bijí

*Prodléval na kolejích
Šel
zatouživ po spojení kolejnic
levé
s pravou*

*Zteřelé pražce syčely travou
do omrzení
poučku*

*Rovnoběžky
jsou
dvě
přímky
protínající se
v nekonečnu*

Nerozuměl řeči pražců

Přešel ho vlak

VE JMÉNU HUMANITY!

Varhany v Olivě pozbyly zvuku
je mlha a ticho a nevidíš břeh
A namísto mozku jenž vedl by ruku
jen pistole píší po šedivých zdech
Ve jménu Humanity!

Být vděčný té ruce jež zbytky ti hází
když není co jíst a je vánoční čas
Být němý jak ryba jež na stole schází
když na dlažbě pásy ti rozdrtí vaz
ve jménu Humanity

Ve stáji v seně
ti vykážou byt
To abys denně
se přiblížil Kristu
A přirazí k ceně
i slovíčko Lid
a přirazí k ceně
i sádrouvou bystu
i slova jež slýcháš
i vzduch který dýcháš
i radost
i slzy
i hlad

Od varhan v Olivě ticho se dívá
Už pastýři Ježíše přivítali
Koledy hladem ti žaludek zpívá
a v refrénu zahrají samopaly
Ve jménu Humanity!

NEHAŽTE KAMENÍ

Prosím
nehažte kamení
nehažte kamení
na mou Tvář
Nosím
Ďáblovo znamení
na čemž nic nemění
svatozář

Prosím
nechte těch ohledů
nechte těch ohledů
bezcenných
Děsím
se vašich pohledů
přes hlavy sousedů
upřených

Za chvíli rozsudek
hlasitě přednesou
a potom poběží
pro sako z pruhů
Prý pro můj posudek
více mě nesnesou
a naší mládeži
půjde to k duhu

Spěchám
Nechte těch proslovů
Nechte těch proslovů
o scestí
Nechám
na cestě k domovu
rezavou podkovu
pro štěstí

TAK JENOM POJISTIT

Tak jenom pojistit
a nechat zadní dvířka
Hrát dvojí trojí hru
a o čtvrtou se snažit
Bambitku odjistit
a dožítí se zítřka
Vždy státi na výhru
a zmrtvýchvstání zažít

toť láska nevlídná
jak slina na šátku
Doba je neklidná
a touha na splátku
Toť láska pod knutou
a smrt je poslem lásky
Smrt s dýkou vetknutou
do knížky pod obrázky

S úsměvem mudrce
si vlastní kapsu plnit
Dát ruku na srdce
a jako had se vlnit
Rozmlouvat o právu
a bezprávím se živit
Nadávat na slávu
a pro slávu se křivit

toť laská nevlídná
jak slina na šátku
Doba je neklidná
a touha na splátku
Toť láska pod knutou
a smrt je poslem lásky
Smrt s dýkou vetknutou
do knížky pod obrázky

Nemíti skrupulí
když o náš prospěch běží
Mít na rtech vyznání
a pod jazykem hada
Být silným po vůli
a říkat že nám leží
na srdci poznání
a bát se říci — ZRADA

toť láska nevlídná
jak slina na šátku
Doba je neklidná
a touha na splátku
Toť láska pod knutou
a smrt je poslem lásky
Smrt s dýkou vetknutou
do knížky pod obrázky

HLE, JAK SE PEROU

Tak hle jak se perou
jen pohleďte na ně
jak úplatky berou
a svrbí je dlaně
Jen pohleďte na ně
jak zatančí tance
když namísto daně
jim dají kus žvance

Pít klít rouhat se víře
pak sedět v díře
nějaký rok
Klít pít co hrdlo ráčí
vždyť osud stáčí
už poslední lok

Tak pohleď jak s vervou
tu do sebe mlátí
než hrdlo si servou
a život si zkrátí
Tak s křikem se boulují
s tupostí mezků
a páni se radují
Utáhnou přezku

Pít klít rouhat se víře
pak sedět v díře
nějaký rok
Klít pít co hrdlo ráčí
vždyť osud stáčí
už poslední lok

Když v hospodě pijí
tak pozor dej na ně
jak na klubko zmijí
jež zabíjí laně
Tak pozor dej na ně
v té podivné době
Vždyť při této hraně
jde o krk i tobě!

Pít klít rouhat se víře
pak sedět v díře
nějaký rok
Klít pít co hrdlo ráčí.
vždyť osud stáčí
už poslední lok

*Sluneční paprsky se opatrně proplétaly
podél mříží
klouzaly po rámech zasklených zákazů*

*Věžňové
se zadostiučiněním
pozorovali lidi
chodící po ulici*

V módě je proužek!

CO ŘEKNOU?

Co řeknou ti páni co sedíce strnule
plijí tu na ty kdož opustí vlast?
Zas budou jen mlčet jak mlčeli minule
Třásti se strachem a tiše si krást

Co řeknou ty dámy co sedí tu s kukátky
tehdy až o pravdě zakážou hrát?
Vím budou zas ochotně poslouchat pohádky
o tom že pravdy je třeba se bát

Co řeknou ti všichni kdož dnes ti tu tleskají
tehdy až mocní ti umlčí hlas?
Zas budou jen tančit jak jiní jim pískají
Hopsat tak dlouho až zlámou si vaz!

MARAT VE VANĚ

Úloha osobnosti v dějinách sestává prakticky z ochoty dotyčné osobnosti zemřít nebo nechat se zabít, dříve než stačila odvolat.

Pohled se odvrátí
Koperník v sutaně
Smrtka si obrátí
Marata ve vaně
Stránka se otáčí
Koniáš zatleská
Gogh leží v bodláčí
Smrt bývá nehezka

Laskavé šero
Vám přikryje tvář
S grimasou hrůzy
Ruka jež před chvílí
Hladila ramena
Zkameněla
Na nic je pero
A k ničemu snář
Zemřely Múzy
To že se nestřílí
Smrt jenom znamená
Pro anděla

Písnička dozněla
Bytem je šatlava
Před vraty kostela
Uvidíš Václava
Drží se klepadla
Hrobař si ruce mne
Odhod'te zrcadla
Není to dojemné

Cromwell má namále
Hus čeká na kata
Smrtka má korále
Korále ze zlata
Kříž staví Kristovi
Spartakus bez meče
Ranami nachoví
Dívej se člověče

Laskavé šero
Vám přikryje tvář
S grimasou hrůzy
Ruka jež před chvílí
Hladila ramena
Zkameněla
Na nic je pero
A k ničemu snář
Zemřely Múzy
To že se nestřílí
Smrt jenom znamená
Pro anděla

Johanku stříhají
Ruka je zemdlená
Pacholci řihají
Ocel je kalená
Pan Lincoln v divadle
Dívá se na scénu
Smrt sedí v propadle
Oděna v saténu

Jesenin opilý
Chystá si oprátku
Puškin si zastřílí
Tyl píše pohádku
Vidíš Fra Filippa
Krev plivá do barvy
Gérarda Philipa
Smrtka si obarví

Laskavé šero
Vám přikryje tvář
S grimasou hrůzy
Ruka jež před chvílí
Hladila ramena
Zkameněla
Na nic je pero
A k ničemu snář
Zemřely Múzy
To že se nestřílí
Smrt jenom znamená
Pro anděla

Kennedy ve voze
Proklíná raracha
Pohřebním na voze
Uvidíš Palacha...

BÍLÁ HORA

Osmého listopadu šestnáct set dvacet u letohrádku Hvězda na Bílé hoře zůstal poslední praporec vojsk Království českého, moravský praporec Šlikův. U zdi letohrádku padl do posledního muže. Píseň nazvaná Poslední Moravan.

Pod bílou zdí
má bláto
barvu perleťovou
a zvony odletěly
za větrem do Říma
Obzor se rdí
můj táto
hanbou šarlatovou
Už jsme tu osaměli
z kříže se nesnímá

Prapory mdlé
už pálí
ruce vlajkonošů
Jen oči pod přilbicí
snad ještě doufají
A mlhy zlé
se valí
do děr od hrabošů
i do ran na orlici
kterou už poutají

Rudý kohout na obzoru
roztahuje spáry
Hřeben větru rozčesává
pera plamenná
Věřili jsme na pokoru
u popravčí káry
Zlatá doba nenastává
Bude kamenná

Je prý to ctí
až na dno
zůstat pod prapory
Mít duši nestydatou
a mozek bez ceny
Být králem lstí
a snadno
vzít si bez pokory
na svatbu se Zubatou
železné prsteny

Není to med
zas píti
číši vrchovatou
a věřit na proroky
v chorálu polnice
Sto černých let
nám svítí
hvězdou jedovatou
na erbu pro otroky
pro naše dědice

Rudý kohout na obzoru
roztahuje spáry
Hřeben větru rozčesává
pera plamenná
Věřili jsme na pokoru
u popravčí káry
Zlatá doba nenastává
Bude kamenná
Bude kamenná
Bude kamenná

RAKOVINA

Zní hlasy soudních znalců
a padlých andělů
Řvou ústa slavných starců
z reklamních panelů
a jaro karty míchá
pro záda shrbená
a přetěžko se dýchá
a svítí červená

V tom jaru listy žloutnou
a sněží do květin
A hrůza chodí s loutnou
a s věncem kopretin
Té loutně struny chybí
a stvůra bez tváře
— spár dravce — tlama rybí
si hýká z oltáře

že blázni pošetilí
jsou na oprátce
Dnes vládce zavraždili
Ať žije vládce!
Tryznu mu vypravili
a jde se dál
Dnes krále popravili
Ať žije král!

Jak tóny kravských zvonců
zní stránky pamfletů
Lze dobrati se konců
být stádem Hamletů
Být každý sobě drábem
to mnohé přehluší
Však vápno neseškrábem
když vězí na duši

Je večer V sálech hrají
pár dalších premiér
Jak loni třešně zrají
a štěká teriér
a znovu ptáci vzlétnou
Výš k slunci! Poslepu!
To léto chodí s flétnou
a sahá po tepu

Už blázni pošetili
jsou na oprátce
Dnes vládce zavraždili
Ať žije vládce!
Tryznu mu vypravili
a jde se dál
Dnes krále popravili
Ať žije král!

Je známo čím je vina
To hraní s kostrami
má jméno Rakovina
a voní astrami
Kůň běží bez udidla
Kouř štípe do očí
Hrajem si na pravidla
a deska přeskočí
přeskočí
přeskočí

VELIČENSTVO KAT

V ponurém osvětlení
gotického sálu
kupčící vyděšení
hledí do misálů
a houfec mordýřů
si žádá požehnání
Vždyť prvním z rytířů
je veličenstvo Kat

Kněz-Ďábel co mši slouží
z oprátky má štólu
Pod fialovou komží
láhev vitriolu
Pach síry z hmoždířů
se valí k rudé kápi
prvního z rytířů
Hle — veličenstvo Kat

Na korouhvi státu
je emblém s gilotinou
Z ostnatého drátu
páchne to shnilotinou
V kraji hnízdí hejno krkavčí
Lidu vládne Mistr Popravčí

Král klečí před Satanem
Na žezlo se těší
A lůza pod platanem
Radu Moudrých věší
a zástup kacířů
se raduje a jása
že prvním z rytířů
je veličenstvo Kat

Na rohu ulice
vrah o morálce káže
Před vraty věznice
se procházejí stráže
Z vojenských pancířů
vstříc černý nápis hlásá
že prvním z rytířů
je veličenstvo Kat

Nad palácem vlády
ční prapor s gilotinou
Děti mají rády
kornouty se zmrzlinou
Soudcové se na ně zlobili
Zmrzlináře dětem zabili

Byl hrozný tento stát
když musel jsi se dívat
jak zakázali psát
a zakázali zpívat
a bylo jim to málo
Poručili dětem
modlit se jak si přálo
veličenstvo Kat

S úšklebkem Ďábel viděl
pro každého podíl
Syn otce nenáviděl
Bratr bratru škodil
Jen motýl Smrtihlav
se nad tou zemí vznáší
kde v kruhu tupých hlav
dlí — veličenstvo KAT

DIVNÝ KNÍŽE

Jel krajem divný kníže
a chrpy povadly
když z prstů koval mříže
a z paží zábradlí
on z vlasů pletl dráty
měl kasematy z dlaní
a hadry za brokáty
zlá slova místo zbraní

Kam šlápl vyrůstaly
jen ocúny a blín
Když slzy nezůstaly
tak pomohl jim plyn
Hnal vítr plevy z polí
a Kristus křičel z kříže
když rány léčil solí
ten prapodivný kníže

On pánem byl i sluhou
a svazek ortelů
si svázel černou stuhou
již smácel v chanelu
a hluchá píseň slábla
když havran značil cestu
již — pro potěchu Ďábla
vyhlásil v manifestu

Měl místo básní spisy
a jako prózu mor
a potkany a krysy
a difosgen a chlor
Měl klobouk z peří rajky
a s důstojností snoba
on vymýšlel si bajky
v nichž vítězila zloba

Měl pendrek místo práva
a statky pro gardu
v níž vrazi řvali sláva
pro rudou kokardu
On lidem spílal zrádců
psal hesla do podloubí
v nichž — podle vkusu vládců —
lež s neřestí se snoubí

Dál kníže nosí věnce
tou zemí zděšenou
On strach má za spojence
Jde s hlavou svěšenou
a netuší že děti
z té země v které mrazí
prostě a bez závěti
mu jednou hlavu srazí

31. KOLEJ

Pod klenbou nádraží veselí lidé se smějí
Hodina sudá či lichá
zní hovor a křik
Třicet je kolejí které se navracejí
Třicátá prvá je tichá
jak tajený vzlyk

Možná někdo to ví
kam ty koleje vedou
a proč nastoupil smutek
do vagonu
Za most betonový
zelené vlaky jedou
Zbyly obaly z kytek
na peronu

Pod klenbou nádraží babylon řečí a zvuků
Z ostatních kolejí
veselé vlaky jedou
Na této poslední obava roztřese ruku
v ponuré naději
že snad už nepřijedou

Prsten granátový
barvu svou změni v šedou
Ústa šeptají ještě
a zasvítí blesk
Každý dnes už to ví
kam ty vagóny jedou
a proč s kapkami deště
padá i stesk

MAŠKARY

Ven z šedivých baráků
vylezly maškary
v ledovém jitra
v den po soudné noci
Pět slaměných širáků
Pět lahví Campari
a nenávist v nitru
co odznaky moci

Jdou cvičení sloni
a cvičení pávi
Pár cvičených koní
a cvičené krávy
Jdou cvičení švábi
a cvičené žáby
Jdou cvičení mroži
a za nimi — s noži —
jdou — cvičení — lidé

Mráz dohnal je k poklusu
Plameny šlehají
modře a zlatě
jak žíravé růže
a na půlce globusu
maškary čekají
v přepestrém šatě
a s bičíky z kůže

A cvičené krysy
a volavčí pera
a tak jako kdysi
a tak jako včera
i dnešní den znova
vždy bojí se slova
a s dětskými vlčky
zas točí se mlčky
i cvičení lidé

A maškary kynou
vstříc divnému sněmu
Zní do ticha hlasy
jež slyšet je všude
Až soudné dny minou
že konec je všemu
Jen na věčné časy
že masopust bude

Jdou cvičení sloni
a cvičení pávi
Pár cvičených koní
a cvičené krávy
Jdou cvičení švábi
a cvičené žáby
jdou cvičení mroži
a za nimi — s noži —
dál — jdou — cvičení — lidé...

DACHAU BLUES

Když stíny k sobě v touze lnou
tma prohlásí se kouzelnou
a někde znějí bicí
Když měsíc tepe do mřížky
dva Popelčiny oříšky
s šedivou holubicí
Když zvony půlnoc dozvoní
a vratiče se rozvoní
zlý sen se vrací znovu
Jsou dosud v oknech střepy skla
a krev jež znovu vytryskla
skapává do proslovů

Když úzkost chodí po špičkách
jak dívka v modrých lodičkách
a v bílé rozhalence
Když promarněno vzkříšení
Když most má pouta lešení
jež křičí na milence
Když zlato pláče mosazí
Když vzduch se oděl do sazí
a prázdňem škváry zeje
Zas strach má ze lži mozaiku
a za svěřací kazajku
už našel farizeje

Zvracíme přecpaní
a měsíce se
počínají pátkem
Křičíme ze spaní
zas děsí se
podepsaným řádkem
Pod hranou odvahou
tkví pobledlost
Jak Pilát ruce myjem
Když s chladnou rozvahou
jde posedlost
pak zítřka nedožijem

Když lež je pravdy zárukou
jde volnost s pouty na rukou
a vůkol kvetou — hroby
Když z lásky stal se mouřenín?
Pak děvce podá růženín
a zbude bez ozdoby
Když zloba zbývá bez lásky?
Pak Židům krade oblázky
a hlásá toleranci
A intelekt když bez duše?
Pak podoben je ropuše
či slepci s mečem v tanci!

BLUDNÝ HOLANĎAN

Pod branou vítězů
co nikdy nevyhráli
bez zlatých řetězů
a zvonů z katedrály
zelení molodci
z romance iluzorní
po matce sirotci
po otci bezprizorní
hrajeme v karty

Růžový kavalír
uprostřed paviánů
zahodil bandalír
i šavli z porcelánu
Svět civí na zátku
zatímco setmělo se
Pasy jsou v pořádku
a whisky na podnose
s tyčinkou na rty

Hrajeme hbitě
o trojitě es —
tvar hadího hřbetu
či gotických sošek
Flinty jsou v žitě
a na hlavních rez
a svoboda je tu
vždyť bijem se o šek
Tot' zvyk!

Dva centy životů
a slunce sbohem dává
Hledáme jistotu
které se nedostává
Na hrdle znamení
obojku otrokova
Lezeme shrbení
zaliti do olova
jakési — víry

Paměť je v bankrotu
a z domu nevychází
Čest stojí u plotu
a kamením se hází
Cit s hlavou hovězí
vybírá popelnice
a pravda? Vítězí
Slepá jak řeholnice
Oděna v díry

Rezavé ráno
a mlha jak med
Tak podivně sladko
jak z chrlení krve
Čteš co je psáno
až k písmenu zet
Už nekřičíš Matko
Je ticho jak prve
Jen vzlyk!

PTÁK NOH

Pták Noh
na sponě do vlasů
rval poloshnilou slámu
ze stohů
Pár soch
a střelky kompasů
jež ukazují k chrámu
bez bohů
Barevné uniformy mužů
a na chodníku dav
a stejné tváře
stejných sériových hlav

Ten sen
měl pachut' hororů
a šíleného chóru
zbabělých
a den
byl plný praporů
a šedivého flóru
zemřelých
Tři stovky šupinatých schodů
a nebe z provazů
Setnuté hlavy
v galerii obrazů

Namísto býčích zápasů
jen zabíjení volů
Sto pikadorů bez pasů
a matadoři z dolů
Když dáma růži odhodí
tak promění se v můru
Je černé moře bez lodí
a vlci vyjí vzhůru
na čtyři měsíce

Pár hnízd
pod síti z pavučin
a utopení ptáci
na řece
a hvízd
jenž zdusí v kovu čin
než lev se dopotácí
do klece
Sad keřů se zlatými pruty
Hra rtuti v potocích
Železné ryby
s prašivinou na bocích

Pět bran
ze slupek ořechů
a pod branami kvádry
ukryté
Zvuk hran
už vsákl do mechu
a všude stopy sádry
rozlité

Krkavci nad věžemi hradů
a šelmy v podhradí
řvou Mene tekel
na krvavém pozadí

Ta země ve snu spatřená
se podobala Ghettu
To hrůza s Ďáblem sbratřená
bubnuje na roletu
V tom snu v němž mlčky křičíme
že nula pojde z nuly
je nejhorší že nevíme
je nejhorší že nevíme
je nejhorší že nevíme
že jsme již
procitnuli

HLAS

V měsíci září kdy jablka zrají
kdy mantilu noci svit měsíce protkal
když dozněla hymna již v půlnoci hrají
já poprvé tehdy jsem Satana potkal

Ten Satan měl líbeznou postavu panny
a nepáchla síra však voněly květy
A v úsměvu něha bez jediné hany
Jen z úst jako hadi mu syčely věty

„Jen nech si svou duši! Ta k ničemu není!
Vždyť mnozí i zdarma ji upsali čertu
Však hlas — to je zboží jež dneska se cení
a dobře se platí — to beze všech žertů

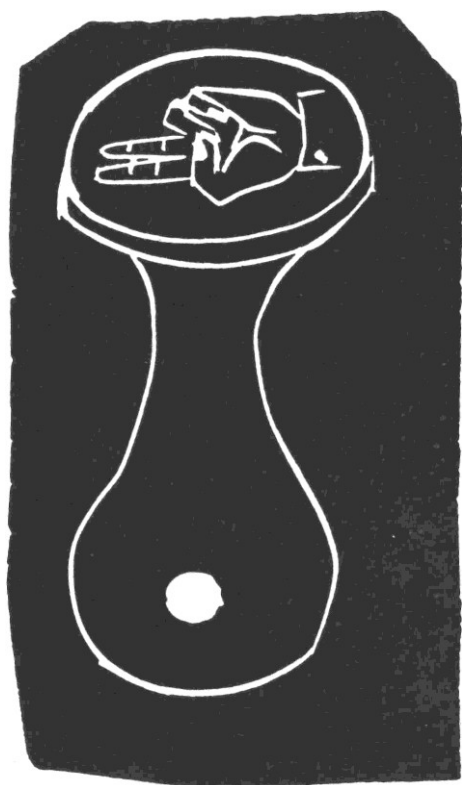
Já pro ten tvůj hlas jsem si ohlávku uvil
a stráž mi ho do klece vsadí
A kdybys pak stokrát i andělsky mluvil
Tvůj — hlas tě **zradí!**“

Dnes jako kníže si v paláci žiji
Mám ve stájích koně a v zahradách pávy
Jím ze zlaté mísy a z křišťálu piji
Jen rádio nemám a nesnáším zprávy

Neb kdykoli válkou se o lásce bájí
když slaví se vrazi a obchody s časem
když svatými slovy se bezpráví hájí
když hlásá se lež — tedy vždycky mým hlasem

Mé lůžko je měkké však propíjím noci
Mám z dýmantů bazén a ze zlata ryby
Mám přebytek všeho I pýchy I moci!
Mám v paláci všechno Jen — lidé tu chybí

Dnes podruhé oko mé Satana spatří
Je krásný Byť s úsměvem krysím
Vždyť jemu dnes — s hlasem — i duše má patří
když — na větvi — visím...

POMNÍK SLZY

*Sírově žlutou krajinou
s růžovým sluncem-krystalem růženínu
s růžovou oázou
s hady
a štíry
a salamandry
a bělásky zelnými
a bělásky pomerančovými
a bělásky grapefruitovými
a bělásky jen tak
čtyři stovky špinavých burlaků
v poměrně úhledných čtyřech řadách
vlácejí bílou carrarskou skálu
pro pomník Slzy*

*V krajině soli
jíž slunce dalo barvu síry
čtyři stovky špinavých burlaků
v poledních přestávkách
němými hlasy odříkává modlitbu
...vyhnání synové Evy
lkajíce a plačíce v tomto slzavém údolí
vláčíme bílou carrarskou skálu
pro pomník Slzy*

*A nikde žádná cedule Vstup zakázán
a nikde žádná ohrada
u níž by alespoň pes se zastavil*

*a nikde ani ptáčka zpěváčka
ani rybičky běličky
ani kvítka země dítko
Jen oáza
s hady
a štíry
a salamandry
a bělásky všech odstínů a barev pleti
a s bílou carrarskou skalou
z níž podle nákresů let a pokolení
šílený sochař
pro žalost dalších let a pokolení
zhotoví
Zaručeně ručně tesaný originál pomníku Slzy*

*A lidé neprodají už ani gram sýra
a chléb
a krabičky cigaret
a lihoviny
V dlouhých nekonečných řadách
poputují po prachu dálnic
sírově žlutou krajinou
s růžovým sluncem-krystalem růženínu
k růžové oáze
s nesmírně oblym
dokonalým
naprosto slaným
pomníkem Slzy
vedle něhož nepovšimnuta hlásati bude cedule*

Neračte chytati SALAMANDRŮV

OBSAH

Hanibal / 6
Potkal jsem svou tchýni / 8
Kostelní věž / 12
Píseň na objednávku / 13
Zvěrokruh / 16
Gulášová polívka / 18
Tragédie s agentem / 19
Píseň pro blbouna nejapného / 22
Slečna Periferie / 25
Blues pro papírový děfče / 27
Hanina / 29
Ellena / 31
Kateřina / 33
Monika / 36
Píseň pro Zuzanu / 38
Zpívání pro miss Blance / 40
Prsten s kamejí / 42
Svíčky / 44
Balada Manoně / 46
Žalm za Marilyn Monroe / 48
Blátivá stráň / 50
Stín topolů / 51
Deštivý den / 54
Spásonosný song / 56
Vánoční / 58
Píseň o klice / 60
Přeludium / 62
Nevidomá dívka / 64
Romeo a Julie / 66
Důchodce / 67
Pasážová revolta / 69
Nechej ho spát / 74
Tráva / 76
Král a klaun / 78
Anděl / 81
Buffalo Bill / 83
Srdce a kříž / 85

Pieta / 88
Pušky a děla / 91
Morituri te salutant / 93
Píseň Neznámého vojína / 98
Lásko / 101
Salome / 103
Habet / 105
Pitomý chanson / 107
Kain IX. / 109
Žalm 71. / 111
Jeřabiny / 113
Bratři / 116
Bratříčku, zavírej vrátka / 118
Ruská ruleta / 120
Znamení doby / 122
Dědicům Palachovým / 124
Pochod gustapa / 126
Ruka je most / 128
Ve jménu Humanity! / 132
Nehažte kamení / 134
Tak jenom pojistit / 136
Hle, jak se perou / 138
Co řeknou? / 142
Marat ve vaně / 143
Bílá hora / 147
Rakovina / 150
Veličenstvo Kat / 153
Divný kníže / 156
31. kolej / 158
Maškary / 160
Dachau blues / 162
Bludný Holanďan / 164
Pták Noh / 166
Hlas / 169
Pomník Slzy / 172

*Veškeré odchylky od současné pravopisné normy jsou
v této knize na výslovné přání autora. (red)*

KNÍŠKA KARLA KRYLA

Ilustroval Karel Kryl

Přebal a vazbu (s použitím kreseb K. Kryla)

navrhl a graficky upravil Bedřich Skála

Vydala Mladá fronta jako svou 5 177. publikaci

Odpovědná redaktorka Jaroslava Jiskrová

Výtvarný redaktor Josef Velčovský

Technický redaktor Miloš Jirsa

Vysadila Grafia, Zlín-Louky 4

Vytiskl Mír, novinářské závody, Praha 1, Opletalova 3

5,24 AA. 6,10 VA. Náklad 100 000 výtisků

176 stran. Vydání druhé. V ČSFR první. Praha 1990

601/22/85.5 13/43 23-055-90

Cena váz. výtisku 26 Kčs